

DIALOOG VÓÓR KERSTMIS

Kerst éénakter voor twee dames

door

ANGELICA POELMANN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DIALOOG VÓÓR KERSTMIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANGELICA POELMANN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

J - jongste zus

O - oudste zus

SITUATIE:

Twee zussen van middelbare leeftijd (leeftijdsverschil ongeveer twaalf jaar) zitten te praten aan een tafeltje in een rustig café. De reden van hun samenkomst is de afspraak vast te leggen waar en bij wie, een eventueel gezamenlijk Kerstfeest gevierd zal worden. De kijker valt in het gesprek tussen de twee vrouwen. Het blijkt dat de jongste, onaardige dingen heeft gezegd over hun ouders en de genoten opvoeding. De oudste weerlegt dit, sust, kalmeert, vergelijkt en neemt het op voor beide ouders. Later komt bij haarzelf jaloezie los en zijn de rollen omgedraaid.

Twee vrouwen, zoveel mogelijk in het gezicht te zien, aan een tafeltje in een stil café/tearoom. Op tafel koffie/theekannetjes, kopjes, suiker etc. Op derde stoel liggen hun jassen. Geen personeel.

- O** (*dromerig*): Als ik aan de zomers van vroeger denk, ruik ik bloeiende liguster... jasmijn... Dan zit ik met mijn vriendin op het houten fietsenrek tegen de heg of we liggen tegenover elkaar in de hangmat en dromen wat voor ons uit en we praten over later... altijd over later... (*levendig, rechtop*) Of 's winters met de zusjes in de nachtpon voor de brandende open haard, stiekem stukjes krant gooien in het vuur. Ik vergeet nooit vader's schrik toen een van jullie rond Kerstmis zo'n kerstster in het vuur gooide. Dat onverwachte vuurwerk. Zo mooi! Nee.... mij neem je mijn goede herinneringen aan thuis niet af. Ik kijk met dankbaarheid op mijn jeugd terug!
- J**: Noem jij dat maar een jeugd waarop je met dankbaarheid terugkijkt... Ik in elk geval niet. Ik kan me zelfs geen dág herinneren waarop ik met plezier terugkijk. Altijd die plichten.... "Eerst je plichten, dan je pleziertjes.... Heb je je huiswerk af? Nee? Dan naar boven. Ik zal je overhoren en als 't goed is mag je naar buiten..."
- O**: Dat deden ze voor jouw bestwil.
- J**: Alleen dat woord al, bestwil.
- O**: Stel... stel dat je was blijven zitten. Dan was je woedend geweest. De school ging nu eenmaal vóór.
- J**: School ja, school! Die stomme rooms-katholieke school. (*snierend*) De Rijks H.B.S. was niet geschikt voor me, werd ik helemaal een wilde! Irma, je weet wel, ons buurmeisje, mocht er wel naartoe. Op háár school mocht veel meer. "Heidens" noemde vader dat. Alles waar geen R.K. voorstond, was volgens hem heidens!
- O**: Zo moet je niet over vader praten. Als er iemand mild was voor jou, zijn jongste dochter, dan was hij dat wel.
- J**: Maar van hem mocht ik nooit na één uur thuiskomen in 't weekend. Zelfs niet op feestjes. Juist als het spannend begon te worden, moest ik, altijd ik, de enige van de hele klas, braaf naar huis.
- O**: Allemaal zorg, allemaal zorg. (*wijst naar haar zus*) En vertel me niet dat jij niet ontzettend in de rats zat toen jóuw dochter na een feestje om drie uur 's nachts nog niet thuis was...
- J**: Maar er is toch wel verschil tussen één of drie uur, vind ik. Bovendien... Ik had mijn dochter goed voorgelicht en... en zij had de pil!
- O**: Doe nou maar niet zo schijnheilig. Jij wist op je dertiende ook wel waar Abraham de mosterd haalde... of moet ik nou Eva zeggen?

- J:** Nou, vind jij dan niet dat moeder ons wat duidelijker had mogen voorlichten? (*vervormt haar stem*)... “Als je iets vreemds in je broekje vindt, ga dan maar naar een van je grote zussen, die helpen je wel...”
- O:** Ja, dat ging toen zo.
- J:** Wist ik veel voor engs ik onverwachts in mijn slip moest vinden. (*snuift*) Gertie, nota bene een klas lager, heeft me de hele santekraam uitgelegd... die was ‘t allang. Tegen mijn dochter heb ik gewoon over bloed, tampons, vrijen, condooms en alles gesproken. Waarom ook niet?
- O:** Nou, nou zus. Je moet inzien dat onze ouders uit een andere tijd stammen. Men was toen eenmaal kuiser, Roomser en men had meer gêne.
- J:** Roomser ja, maar kuis.... gêne? Laat me niet lachen. Vader en moeder zijn knap onkuis in de weer geweest. Kijk naar jou en mij. We schelen twaalf jaar... negen kinderen... noem je dat gêne?
- O:** Wees nou even redelijk. Vroeger....
- J:** Vroeger... vroeger was alles anders niet? Goed, en daarom heb ik zo de pest aan alles van vroeger. Niks mocht, alles móést! Iedere morgen naar de kerk, iedere maand biechten, in de goede week úúúúúren in de kerk zitten. Paaszaterdag... eindelijk Paasvakantie, maar nee hoor, om zeven uur ‘s morgens bij de kerk zijn, Paasvuur!
- O:** Maar dat was toch prachtig? Goed, ik kwam ook niet graag zo vroeg mijn bed uit, maar als je er uit was, dan genoot je toch van die prille morgen, die wijding van dat paasvuur buiten de kerk, die misdienaar met zo’n grote brandende kaars, dat Gregoriaans....
- J** (*springt op*): Je gelooft je eigen woorden toch niet hè? Volgens mij was jij ook niet zo’n heilige! Mijn dochter zal me eeuwig dankbaar zijn, dat ik haar niet naar de kerk stuurde... Mijn dochter.....
- O:** Ho, ho, Ik heb ook een dochter hoor. Drie zelfs en ik heb, even denken, vier kleindochters! (*schenkt zichzelf nog wat thee in*)
- J:** Ja, maar ik heb mijn dochter tenminste vrij opgevoed. Ze mocht alles. (*dromerig*)... Alles wat ik niet mocht... bikini... strakke T-shirts, rafelige spijkerbroeken..... vrijen op d’r kamer.... spijbelen. Ik belde rustig de leraar op dat ze flink ziek was en dan gingen we in (*noemt een andere plaats in de buurt*) samen winkelen. En natuurlijk liften...
- O:** Wees daar nou maar niet zo trots op....
- J** (*ineens fel*): Nou, vergelijk dat eens met onze jeugd, met mijn jeugd. Alle schoolvakanties in huis spelen, in de tuin spelen....
- O:** Ben jij dan die grote koffer met verkleedspullen vergeten?
- J:** Koffer???

- O:** Heel de buurt zat bij ons.... En jij zegt, we mochten niks? Altijd logeetjes bij ons, spelen in de grote tuin, wie op onze school had een eigen bos naast zijn tuin, met een schommel, een rekstok, paadjes om over te racen met de fiets....
- J:** Ik had liever een zwembad....
- O** (*onverstoord*): Weet je dan niet meer dat jullie zelf mochten koken op het fornuisje, appelmoes maken.
- J:** Altijd appelmoes.... nooit genoeg suiker
- O:** En pannekoeken bakken... Ben je dat allemaal vergeten? Telde moeder ooit hoeveel vriendinnetjes zomers meeaten in de tuin?
- J:**Niet die van mij dan....
- O:**Ben je dat echt allemaal vergeten??
- J:** We hadden niet eens een auto!
- O:** Inderdaad, we hadden geen auto. We moesten met de trein als we in de grote vakantie allemaal tegelijk gingen logeren. (*wijst overtuigend naar de jongste*) Dat deden we toch wel, we gingen allemaal logeren.
- J:** En wat merkten we dan? We droegen kleren die uit de mode waren, of al gedragen kleren van onze rijke nichten. Ik heb gezworen mijn eigen kinderen nooit eerder gedragen kleding te geven. En... ik gaf ze ook altijd een behoorlijke zakcent mee als ze op vakantie gingen.
- O:** Makkelijk gezegd, da's een kwestie van geld.
- J:** Ja, 't is al geld dat telt!
- O:** Is geld voor jou dan zo belangrijk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto